

Flora en Fauna der Zuiderzee. Supplement. Uitgegeven door de Zuiderzee-commissie der Nederlandsche Dierkundige Vereeniging.

Dit kloeke boekdeel sluit zich in formaat en inrichting aan bij het eerste deel, dat in 1922 verscheen en tracht aan te vullen, wat er nog aan ontbrak om een volledig beeld te vormen van de Fauna tot op den datum der afsluiting, dat is 28 Mei 1932.

Onder de verschillende hoofdstukken trekt in het bijzonder dat over de Hydropolypen door P. Wagenaar Hummelinck de aandacht door de prachtige illustraties.

Er is een „bijlage” over de Vogels van het Zuiderzee-gebied, waarmee een leemte in den eersten opzet wordt verholpen. De veranderingen, die het gevolg zijn van de droogmaking zullen zich niet beperken tot den omvang van het voormalig watervlak, maar zich ook doen gevoelen in de omgeving en een strook achter de dijken. Vermoedelijk is het Naardermeer er ook nog wel bij betrokken, maar dat laat de bijlage buiten beschouwing.

Nog een andere „bijlage” zou ik wenschen n.l. de Insecten van de Zuiderzeedijken. Hier is de grens moeilijk te trekken, maar zoo'n beest als *Machilis maritima* is toch eng bij de droogmaking betrokken.

JAC. P. TH.

Dr. S. BROEKHUIZEN. *Het Raadsel der Iepenziekte* (klein 4°, 40 p.p., 21 illustraties, f 0.45).

Een keurig boekje met een uitstekende uiteenzetting van de plaag, die de iepen teistert, van het wetenschappelijk onderzoek en van de maatregelen, die er toe kunnen leiden om de fraaie iepen in ons landschap te behouden.

T.

G. A. NORDANUS. *De Verzorging onzer Kamerplanten* (klein 4°, 45 p.p., veel fraaie illustraties, f 0.45).

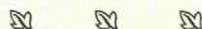
Evenals het vorig werkje is dit een deeltje uit de bijzonder goed verzorgde „Libellen-serie”. Mijn vrouw is er verrukt van. „Dat is nu net wat ik noodig heb. Een alphabetische lijst van vele, zeer vele kamerplanten, met degelijke opmerkingen over doelmatige behandeling, voor alle kwaaltjes en teleurstellingen vinden we raad en daad. Een alleraardigst en goedkoop cadeautje voor kennisjes, die trouwen”.

T.

JAN P. STRIJOS. *In het Zog van Raven Floki*. (Amsterdam L. J. Veen's uitgevers-maatschappij groot 8vo. 200 p.p., groot aantal mooie foto-illustraties. ingen. f 2.90, geb. f 3.50).

De geheimzinnige titel kunnen we vervangen door: Naar IJsland met Jan P. Strijbos en W. Gasthoff. Gasthoff geeft een uitstekende historische inleiding en Strijbos vertelt hoe hij met een jolig gezelschap van Nederlandsche studenten naar IJsland is getogen en hoe hij daar verder heeft rond gezworven en genoten. Alles heeft zijn aandacht; het leven en bedrijf der menschen even goed als het unieke landschap vol gratie en verschrikking en de flora en fauna, waarvan de vogelwereld vaak noopt tot halsbrekende toeren. Dit alles geïllustreerd met prachtige foto's. Niet alleen van de vogelwereld, maar ook plantengroei en menschenwereld. Alles zoo genoeglijk en interessant, dat je er heusch over gaat denken om ook eens naar IJsland te gaan.

T.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Hazelmuisen in winterslaap. Eind vorig jaar vond ik onder 'n liggenden boomstam te Beek bij Nijmegen drie hazelmuisen in winterslaap. De diertjes lagen in 'n kommetje van dor blad en verroerden zich niet. Den volgenden dag ben ik terug gegaan, voorzien van camera en thermometer. De temperatuur van de buitenlucht was toen iets onder 0. De temp. onder den boomstam en de lichaamtemp. van de slapende diertjes 2° erboven.

Terwijl ik op het matglas instelde, wat in het donkere bosch nogal moeilijkheden opleverde, bemerkte ik, dat een van de diertjes heftig begon te rillen, de lichaamstemperatuur liep hierbij vrij snel op. Toen strekte het beestje zijn kop naar voren, keek mij verwonderd aan en be-

snuffelde zijn burens eens. Voor een momentopname was het helaas te donker. Om de idylle niet verder te verstoren, legde ik den boomstam weer op zijn plaats terug. Deze vondst leerde mij verschillende dingen; vooreerst, dat de hazelmuis in ons land noordelijker dan Zuid-Limburg voorkomt, en misschien algemeener dan men zou vermoeden. (Wie kent nog andere vindplaatsen?). De slapende hazelmuizen waren alle mannetjes. De hevige afkeer die, volgens een Duitsch tijdschrift, deze dieren buiten de voortplantingsperioden voor elkaar aan den dag leggen, ging hier dus niet op!

Van winterprovisie was niets te vinden, wel lagen enkele leege beukennoten in de nestholte.

Toen de temperatuur der nestruimte bij het oplichten van den boomstam sterk daalde, was de reactie hierop een heftig rillen, waardoor de lichaamstemperatuur weer toenam. 'n Prachtige beveiliging tegen doodvriezen: de warmtereguleering wordt weer ingeschakeld, het dier wordt wakker en kan 'n warmer slaapgelegenheid opzoeken!

R. J. TEUNISSEN.

Meeuwen en konijnen. Toen we van het voorjaar aan het Wassenaarse Slag woonden, hadden we door de openstaande deur steeds het gezicht op een hoge, op het Noorden liggende en sterk begroeide duinhelling, de helling van de „Klip". Met Noordenwind, als hier heer-

Meeuwen en konijnen.
Wassenaarse Slag.